

VOORVECHTERS

Op de bres staan voor christelijke waarden en normen in een seculiere omgeving. **Deel 2. Henk Jan van Schothorst lobbyt achter de schermen van het wereldtoneel.**

VREDE

voor de stad

Voor hij naar het enorme VN-gebouw aan de Hudson Bay in New York vertrekt, valt Henk Jan van Schothorst in zijn budgethostel – „het moet allemaal zo goedkoop mogelijk” – op de knieën. Hij ziet het niet meer zitten. Hoe moet het verder met zijn lobbyorganisatie? Als hij opstaat is hij een last lichter. „Het was niet meer mijn zaak.” Hij vertelt over zijn strijd op topniveau om ‘vrede voor de stad.’

Tekst C.J. DE LEEUW | *Beeld* HANNO DE VRIES

HENK JAN VAN SCHOTHORST

„De progressieve beweging heeft een sinistere agenda die verkocht wordt als iets heerlijk”

Hij reist de hele wereld over. Alleen al in de afgelopen maanden vloog Henk Jan van Schothorst naar Canada, Polen, Finland, Hongarije en Zuid-Afrika. Het doel: beleid beïnvloeden op topniveau.

Zijn werk in de wandelgangen van de macht, brengt hem in de hoogste regionen. Soms zit Henk Jan van Schothorst met presidenten aan tafel. Of hij belandt per ongeluk in de stoel van een Zweedse minister. Van Schothorst, met een grijns: „Blijf maar zitten, zei hij. Die kon zichzelf gelukkig relativeren – mensen die hun identiteit ontlenuen aan hun titel zijn vaak onuitstaanbare types.”

Het mobiele nummer van minister Kaag staat in zijn contactenlijst. „We zaten eens naast elkaar in het vliegtuig en hadden een goed, diepgaand gesprek.”

Met anderen is hij dieper bevriend geraakt. „De Hongaarse ambassadeur is een goeie maat. Pete Hoekstra, de oud-ambassadeur van de Verenigde Staten, is een persoonlijke vriend geworden.”

SPEEL OP DE BAL

Het ontstaan van die vriendschap is een verhaal op zich. Van Schothorst vertelt het smakelijk.

Als Hoekstra begin 2018 zijn eerste persconferentie in Nederland geeft, is het alsof hij in een baai vol hongerige haaien stapt. „De sfeer was om te snijden. De journalisten stortten al hun opgekropte woede vanwege Trump over Hoekstra uit. Alsof er een riool openging.

Aan het einde stond ik op en zei: ‘Meneer Hoekstra, we heten u hartelijk welkom, we bidden voor u en we zullen alles voor u doen om het leven goed te maken.’ Binnen twee weken had ik een lunch op de residentie.”

Het wordt hem niet door iedereen in dank afgenomen. „Hoekstra heeft voor Trump gewerkt en dat vindt

ook een deel van mijn achterban geen goed idee. Het heeft me zelfs mijn belangrijkste donor gekost.

Ik was helemaal niet voor Trump. Want ik ben niet voor personen, ik ben voor beleid. Ik speel op de bal en mijn enige doel is dat die bal in het andere doel komt en niet in dat van ons. En op het gebied van bijvoorbeeld gezinspolitiek waren de Trump-diplomaten een verademing vergeleken met die van Obama.”

ONDEMOCRATISCH

In 2013 stapt hij het speelveld op door de *Transatlantic Christian Council* op te richten, dat inmiddels *Christian Council International* heet – „omdat de Afrikaanse landen vroeger of zij dan niet meetelden.”

Met deze stichting wil hij een Bijbels geluid laten horen in de coulissen van de macht. Beleid beïnvloeden met het oog op de positie van gezinnen, de bescherming van het leven en de vrijheid van godsdienst en onderwijs.

Toen hij nog als beleidsmedewerker in het Europees Parlement rondliep, zag hij dat dit geen overbodige luxe is. „Het is een hele klus om zo’n kolos van een Europese Commissie vanuit het Parlement te remmen en bij te sturen. Daardoor is er onvoldoende controle op wat er gebeurt. De liberale, progressieve agenda wordt overal doorheen gedrukt.”

Daarbij gaat het er niet altijd even democratisch aan toe. Dat geldt zeker in de Verenigde Naties (VN), stelt Van Schothorst. „Die heeft in 2016 bijvoorbeeld een zogenaamd onafhankelijke expert aangesteld die moet toezien op hoe landen opereren op het gebied van *Sexual Orientation and Gender Identity*, SOGI genoemd.

Strikt genomen was er voor deze aanstelling niet eens een meerderheid. Nogal wat landen onthielden zich van stemming. Toch gaat deze expert nu de landen

langs. Zo willen ze deze agenda opleggen en afdwingen. En dat terwijl de lhbt-rechten niet eens een categorie zijn in de mensenrechten. Er is geen basis.”

EU, NIET ONZE VRIEND

Ook de EU neemt een loopje met de democratie, vindt Van Schothorst. „Op dit moment wordt vanuit de EU gewerkt aan een nieuw verdrag met de zogenaamde ACS-landen, een groep van 79 staten uit Afrika, het Caribische gebied en de Stille Oceaan.

Er zijn allerlei voorwaarden op een verdeckte manier in verwerkt. Zo moeten deze landen abortusklinieken inrichten, alomvattende seksuele voorlichting geven volgens liberale principes en lhbt-rechten regelen. En dat terwijl die landen nu een wetgeving hebben die er haaks op staat.

Ze weten vaak zelf niet dat het verdrag deze fundamentele implicaties met zich meebrengt. De EU onderhandelde namelijk met het hoofdkwartier van de ACS-landen, dat gek genoeg in Brussel staat en ook nog eens betaald wordt door de EU.

We proberen deze landen bewust te maken van de voorwaarden die aan het verdrag gekoppeld zijn. Want het verdrag is bindend. Is het eenmaal ondertekend, dan moeten ze de agenda uitvoeren.

En de EU heeft de middelen om ze af te knijpen. Die landen worden gewoon opgeknoopt. Willen ze niet? Prima, dan krijgen ze ook geen geld. Misselijk gewoon.

En dat terwijl die landen dit zelf helemaal niet willen. Ze hebben toch niet voor niets een andere wetgeving? De EU zegt de democratie te verdedigen, maar hoe riimen ze dat hiermee?

◆ CV ◆

Henk Jan van Schothorst is oprichter en directeur van *Christian Council International* (CCI) op. Deze organisatie richt zich erop om beleid te beïnvloeden op internationaal niveau. Zo mag hij inspreken bij de Verenigde Naties (VN), de Europese Unie (EU), de Afrikaanse Unie (AU), de Organisatie voor Veiligheid en Samenwerking (OVSE) en in lidstaten. Eerder werkte hij onder andere als stafmedewerker van de Eurofractie van de SGP.

Nee, de EU is onze vriend niet. Echt niet. Het wordt steeds meer een organisatie om rekening mee te houden, waarvan je dingen te duchten kunt krijgen.”

NIET ALLEEN

Hoezeer de Europese Unie de progressieve agenda omarmt, blijkt als Hongarije in 2019 een wet aanneemt om kinderen tegen lhbt-propaganda te beschermen. „Ik vond dat een buitengewoon gezonde en verstandige wet. Maar sommige Europese leiders reageerden met buitenproportionele woede. Terwijl de EU hier niet eens over gaat.

Rutte voorop. ‘Achterlijk’, zei hij in woede. De premier is als mens een fantastische kerel, maar hij is wel bekeerd tot deze agenda.”

De commotie rond de wet levert Van Schothorst een Hongaars Gouden Kruis van Verdienste op. „Vanwege die enorme verontwaardiging heb ik op een mooi geschept papier een *Certificate of Appreciation* opgesteld en die in Boedapest overhandigd aan Katalin Novák, die destijds de Hongaarse minister voor gezinnen was.”

Voorstanders van progressieve waarden doen dit vanuit hun eigen perspectief met positieve intenties. Hoe kijkt u daartegenaan?

„Ergens heb ik waardering voor hun inzet. Ik heb ook niets tegen die mensen. Ik heb goede vrienden bij D66 zitten en bij andere partijen.

We zijn allemaal gelijk voor God. We hebben genoeg aan onszelf en moeten allemaal van genade leven. Kijk voor je ‘s ochtends weggaat dertig seconden in de spiegel en bedenk wie je voor je hebt. Dat helpt. Dan heb je een stuk minder te klagen over anderen.

Maar toch, als het over de inhoud gaat, dan botsen de opvattingen hevig.”

Kunt u zich voorstellen dat ze uw opvattingen verwerpelijk vinden?

„O, zeker. Zeker als het gaat om de lhbt-sector. Ze spelen vaak de haatkaart: wat ik zeg wordt beschouwd als *hatespeech*. En volgens hun visie is dat ongeveer even erg als terrorisme.

Ze beschuldigen me van haat, maar de haat glimt je toe uit hun ogen. Feitelijk propageren ze zelf een soort

„De EU wordt steeds meer een organisatie waavan je dingen te duchten hebt”

HENK JAN VAN SCHOTHORST

geloofsopvatting. Ze brengen hun opvattingen als onbetwistbare feiten, maar het zijn aannames."

Wat is hun credo?

„Ze geloven in een onbeperkt zelfbeschikkingsrecht dat door iedereen gerespecteerd moet worden. Ik zie het als een alomvattende, methodische, institutionele opstand van het schepsel tegen zijn Schepper.

De mens is god geworden. Hij zal het zelf bepalen. Ik vergelijk het met een glas. Er is aan gewerkt, het is gepolijst: dat noem je een beschaving. Maar de liberale, progressieve beweging pakt het glas en smakt het tegen de muur.

Vervolgens vegen ze de scherven bij elkaar en zeggen: dit is diversiteit, dit heb je te omarmen. Accepteer je het niet? Dan klagen we je aan. Ben je het er niet mee eens? Dan discrimineer je.

Libertijnse partijen hebben totalitaire opvattingen. Ze willen geen vrijheid van godsdienst, maar onderworpenheid aan deze ideologie. Als je anders denkt, hoor je er niet meer bij. Wat wij vinden moet eigenlijk zo langzamerhand verboden worden.

Je ziet nu dat waarden rond seksuele oriëntatie en genderidentiteit in de grondwet worden geïmplementeerd. Hoelang zal dit zich op evenwichtige wijze verhouden met de vrijheid van godsdienst?

Het is een sinistere agenda die verkocht wordt als iets heerlijks. Men wil nu dat abortus een internationaal mensenrecht wordt. Het doden van ongeboren leven als mensenrecht. Om van te huilen. Het is een kille wereld geworden."

Zijn we ons te weinig bewust van wat er speelt?

„Ik denk dat dit zo is. Je kunt de gordijnen dichttrekken en de deur op slot doen en denken: dat is buiten. Maar dit komt echt je huis wel binnen.

Het is een janboel geworden. Als CCI proberen we de samenleving hiertegen te beschermen."

Hoe gaat dit ons leven raken?

„Het wordt in Nederland nu nog getolereerd dat je tegen abortus en lhbt-promotie bent, maar het komt wel

meer onder druk te staan.

We hebben een anbi-status, maar voor hoelang nog? In een Kamerbrief van minister Dijkgraaf over emancipatiebeleid wordt CCI indirect neergezet als een religieus extremistische organisatie. We worden gezien als een gevaar, een ondermijnende kracht.

En dat terwijl CDA en CU in het kabinet zaten. Kun je dat begrijpen?"

Als het aan de Belastingdienst lag, had Van Schotthorst die anbi-status niet eens gekregen. „Eén van de gronden waarop een anbi-status wordt toegekend is het bevorderen van de democratische rechtsorde. Toen ik de stichting begon, vroeg ik de status aan op die grond. De Belastingdienst ging er niet in mee.

Ik ging in beroep en won. Maar de Belastingdienst liet het er niet bij zitten. Zo kwam ik in een wurgend proces terecht dat tweeënhalf jaar duurde."

Het juridische gevecht heeft ook z'n voordelen. „Niet alleen werd de stichting door de rechtszaken bekender, ik moest ook mijn doelstellingen daadwerkelijk gaan uitvoeren om de zaken te kunnen winnen. Zo werd ik het werkveld in getrokken."

VERENIGDE NATIES

Eén van de stappen die hij daarvoor zet, is het aanvragen van een raadgevende status bij de Verenigde Naties. „Dan kun je hun gebouwen binnen, je kunt lobbyen en je kunt een mondelinge bijdrage leveren tijdens vergaderingen."

Ook daar is een Bijbels geluid hard nodig, zegt Van Schothorst. „VN-organisaties bieden veel ontwikkelingshulp, maar het is vergeven van en vergiftigd met feministisch beleid. *For women and girls*, zeggen ze. Wie kan daartegen zijn? Maar in één adem komt de bevordering van lhbt-rechten erin mee. Het is een dekmantel om die liberale agenda erdoor te krijgen."

Zo'n status krijgen is geen sinecure, ontdekt Van Schothorst als hij in 2016 in New York de behandeling van de aanvragen bijwoont. „Ze werden in twee dagen behandeld. Elke organisatie kreeg vijf minuten. Ik was bijna als laatste aan de beurt.

De eerste dag was bijzonder ontmoedigend. De ene

„Wat ik zeg wordt beschouwd als *hatespeech*. In hun visie is dat ongeveer even erg als terrorisme"

HENK JAN VAN SCHOTHORST

na de andere christelijke organisatie werd aan de kant gekegeld. Tik-tik-tik. Ik ben heel optimistisch, maar aan het einde van de dag ging ik somber en moedeloos naar mijn budget-hostel. Die nacht sliep ik weinig.

De volgende ochtend viel ik ten einde raad op mijn knieën. 'Heere', bad ik, 'waarom zit nu alles, álles tegen? Ik heb geen inkomen, die rechtszaak duurt al zo lang en nu worden ook al die christelijke organisaties eruit gegooid. Voor wie doe ik dit eigenlijk?'

Toen was het alsof die hele last van mijn schouders viel. Het was mijn zaak niet meer. Het was van me overgenomen. Opgelucht en vrolijk stapte ik naar buiten.

Ik besloot niet bij de pakken neer te gaan zitten en bezocht alle ambassadeurs van het besluitvormende comité. Want als er één tegenstemt, krijg je geen status. Van bijna allemaal kreeg ik steun."

Dus ook van de progressieve landen?

„Bij een paar landen was het spannend. Israël is bijvoorbeeld heel progressief. Maar toen ik de ambassadeur vertelde dat ik in het Europees Parlement had gewerkt bij Bas Belder en in de Israëldelegatie zat, zei hij: 'Mijn stem heb je!'

Van de Chinese ambassadeur kreeg ik meteen steun, al weten ze dat ik christen ben. Alleen om het feit dat ik de progressieve agenda bestrijd. Een land als China is conservatief op dit punt.

Alleen de ambassadeur van Zuid-Afrika – door sommigen 'anti-God-man' genoemd – spartelde tegen. Ik sprak hem drie keer aan, maar hij gaf geen uitsluitsel.

Om 17.00 uur stonden wij op de agenda. Een minuut voor vijf liep die ambassadeur de kamer uit. We kwamen aan de orde en er waren geen bezwaren. Op het moment dat de voorzitter had afgehamerd, rende de Zuid-Afrikaan weer binnen en drukte op de knop. Hij wilde nog wat kritische vragen stellen over ons. Te laat.

Kort daarna bleek dat ik ook de bodemprocedure van de Belastingdienst had gewonnen en dat we met terugwerkende kracht de anbi-status kregen."

STRATEGISCH OPEREREN

Inmiddels is Van Schothorst kind aan huis in diverse or-

ganen van de Verenigde Naties. Het is wel spitsroeden lopen. „Ik moet heel strategisch opereren. Als tegenstanders zien wat ik doe, proberen ze je zwart te maken of te voorkomen dat je bereikt wat je wilt.

Ik moet sowieso oppassen met wat ik zeg. Het kan zomaar leiden tot een aanklacht, zoals ook in Finland is gebeurd met politica Päivi Räsänen.

Daar hoeven we niet bevreesd voor te zijn. Guido de Brès schreef de Nederlandse Geloofsbelijdenis ook niet vanuit zijn luie stoel, maar met gevaar van vervolging. Vanuit de gevangenis schreef hij aan zijn vrouw: 'Dit is de beste leerschool die ik ooit heb gehad.' Ook wij moeten belijden. Daartoe zijn we geroepen.

Ik probeer zorgvuldig te communiceren en toch te zeggen wat ik echt vind. We moeten een afgewogen, maar wel helder geluid laten horen.

Dat probeer ik ook te doen als ik mag spreken bij de Verenigde Naties. In zulke bijdrages ga ik steeds meer terug naar de echte Bijbelse gegevens. Ik vertel dat we in zonde zijn gevallen, dat er verzoening nodig is en dat dit ook mogelijk is doordat de Zoon van God in de wereld is gekomen. De boodschap van redding mag ik er gewoon brengen."

Hoe wordt daarop gereageerd?

„Ze kijken er raar van op. Tijdens een consultatieronde in de Mensenrechtenraad in Genève van de VN-expert voor genderidentiteit wees ik erop dat de Bijbel leert dat de mens geschapen is als man en vrouw.

Er waren zo'n honderd lhbti-organisaties en twintig vertegenwoordigers van overwegend progressieve lidstaten. Ik was de enige die uitkwam voor een Bijbelse visie. Je kon een speld horen vallen tijdens mijn bijdrage. Toch voel ik me dan niet eenzaam."

Met een lach, koningin Wilhelmina parafraserend: „Ik ben wel eenzaam, maar niet alleen. Want ons staat een sterke Held ter zij, Die ons hulp beloofd heeft."

DE WERELD

Dat alleen staan is relatief: het Westen mag dan overwegend progressief zijn, dat geldt zeker niet voor alle werelddelen. „In Afrika en Azië denken ze heel anders over deze thema's. Maar de VS en de EU hebben geld.

Dat misbruiken ze om hun progressieve waarden bij ontwikkelingslanden door de strot te duwen."

Ook op de *Budapest Demographic Summit* dat Van Schothorst onlangs bezocht, hoor je andere geluiden. „Er waren allerlei politieke leiders om na te denken over de demografische crisis in Europa vanwege het te lage geboortecijfer. Daar klonken gezinsvriendelijke geluiden. Echt een lichtpunt in een verdonkerend Europa.

Er zijn ook organisaties waarmee we samenwerken, zoals *Alliance Defending Freedom*. Maar de overmacht is enorm. Er zijn ontzaglijk veel progressieve organisaties. Vaak worden ze dik gesubsidieerd. Er gaan miljarden in om."

STEUN

Zo gaat Van Schothorst manmoedig voort met het zoeken van vrede voor de stad, zoals Jeremia 29:7 het zegt. Volhardend en optimistisch.

Ondanks zijn optimistische aard kan de zorg om de toekomst hem overvallen. „We kunnen wel wat versterking gebruiken. Ook in financiële zin. De middelen zijn beperkt om de zaak draaiende te houden.

Soms denk ik: hoe krijg ik het allemaal rond? Ik kom tijd, centen en medewerkers tekort. Het vraagt veel aandacht om genoeg geld binnen te krijgen."

Donaties stopt hij zo veel mogelijk in de organisatie. „Pas na vijf jaar heb ik heel voorzichtig op de laatste dag van het jaar wat salaris aan mezelf overgemaakt."

IN DIT VERTROUWEN LEVEN

Belangrijker is „versterking van Boven", zoals Van Schothorst dat noemt. „Zonder dat kun je dit werk niet doen. En tot hiertoe heeft de Heere elke keer weer uitgeholpen. In dat vertrouwen moeten we leven.

Dat doe ik ook. Al is het geen hebbelijkheid, het is een dagelijkse oefening. Je verliest soms en dan ben ik weleens erg teleurgesteld en mismoedig. Dan denk ik: waarom doet U het niet zo of zo?

Toch is dat niet mijn verantwoordelijkheid. Mijn taak is om zo hard mogelijk te werken, maar Hij staat erboven. Hij ziet de voorkant van het borduurwerk, wij alleen de achterkant. Hoe het ook uitvalt, dan gaat het altijd goed." ♦

„Er zijn ontzaglijk veel progressieve organisaties en vaak worden ze dik gesubsidieerd. De overmacht is enorm"

HENK JAN VAN SCHOTHORST

Links: Het gebouw van de Verenigde Naties in New York.